

DARTSAILER NIEUWS

Dartsailerclub op afstand

Beste Dartsailers,

In Nederland is het volop zomer, de voorjaarsmeeting is al bijna uit de geheugens van de deelnemers gewist, Marlies en ik zitten sinds mei minstens 8 maanden voor mijn werk in Amerika, onze Dartsailer staat nog in de winterberging onder een dekzeil en ik sta voor de taak om op afstand een leesbare nieuwsbrief te maken.

Dankzij de grote hoeveelheid inzendingen van foto's en tekst zal het eerder een kwestie van kiezen zijn dan dat ik zelf inhoud moet bedenken! Hartelijk dank aan alle leden die een bijdrage hebben geleverd.

Dit is een flinke nieuwsbrief geworden, vermoedelijk de enige deze zomer, omdat ik sommige bijdragen niet wilde inkorten.

U kunt lezen over de voorjaarsmeeting in Kampen, een zeer uitgebreid verslag van de belevenissen van de WALTA van Arthur en Mireille de Vries, nieuws uit de

ziekenboeg over Tini de Heer en een zeer persoonlijke mail van Coby Stroomberg over hun belevenissen in Frankrijk met een verrassend slot. Een gevarieerde inhoud die hopelijk voor iedereen interessant leesvoer biedt.

De komende zomermeeting in Middelharnis staat alweer bijna voor de deur (*laatste week-eind van augustus*). Ik heb van de organisator Han Schreuders helaas geen informatie gekregen over aantal deelnemers en ook heb ik geen gedetailleerd programma ontvangen waardoor twijfelaars alsnog over de streep kunnen worden getrokken om te komen.

Ik hoop dat het desondanks een aangename bijeenkomst wordt met mooi weer en een gezellige sfeer. Wil je alsnog meedoen?

Mail naar: www.hanschreuders.com

Alle leden en hun familie een fijne zomervakantie toegewenst en mede namens Marlies, hopelijk tot ziens!

Henk de Vlaam

In deze uitgave:	
Dartsailerclub op afstand	1
Op avontuur met de WALTA (+ voorjaarsmeeting)	1,2, 3,4
Uit de ziekenboeg: Tini de Heer	5
Naar Frankrijk en terug: een droom in duigen	5,6

Op avontuur met de WALTA

Laten we dit jaar eens iets speciaals doen, dacht ik. We wilden altijd al eens met WALTA naar het noorden van het land, maar voor zo'n tochtje heb je toch wel een aaneengesloten periode van een paar weken nodig en die luxe hebben we helaas nog niet.

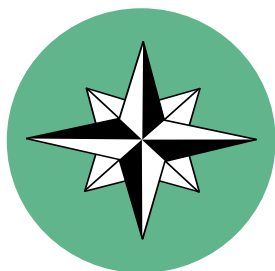
Maar het moest er toch maar eens van komen, en na veel gezeur van mij ging de bemanning dan maar akkoord, en dat hebben ze geweten. We gingen WALTA dit voorjaar naar het IJsselmeer brengen. Op naar Muiden, de ligplaats voor de komende maanden.

Begin februari was het nog koud, net rond het vriespunt. WALTA het enige schip in de sluis van het Veerse meer en op het water onderweg van de thuishaven Kortgene naar Colijnsplaat op de Oosterschelde. In Colijnsplaat ging het schip even een paar weken op de kant voor onderhoud. Halverwege maart vervolgden wij onze weg naar het IJsselmeer. De tocht ging via het Volkerak, het Hollandsch diep en de Dordtsche Kil naar Dordrecht. We hadden voor dat deel van de tocht een lang weekend

uitgetrokken en hadden dan ook alle tijd om te overnachten in Dintelmond en in Willemstad. Het werd een plezierige tocht met redelijk goed weer, wel erg koud, maar ook veel rust op het water en in de havens. In Dintelmond hebben we lekker gegeten in het Zwaantje, het restaurant op een omgebouwd binnenvaartschip in de haven. Goed en zeer kindvriendelijk. Céleste had het er meteen naar haar zin, met volop speelgoed, kleurplaten, potloden en een lekker ijsje. Wij vonden het best leuk om zo vroeg in het seizoen al te varen, alleen misten we de gebruikelijke faciliteiten van de havens, zoals drinkwater aan de steiger. In Dordrecht hebben we enkele weken de boot achtergelaten bij de Koninklijke, om terug aan het werk te kunnen gaan. Het weer zat de weken daarop niet mee, en elke keer als wij aanstalten wilden maken voor de tocht naar het IJsselmeer was er weer die storm of sneeuw. De dag na Pasen lag er een laag sneeuw op WALTA, maar ja je

De WALTA, na een lange en soms barre tocht, aan de steiger bij het Muiderslot

Op avontuur met de Walta (vervolg)

moet toch een keer vertrekken, en zo voeren we dan uiteindelijk toch maar uit richting het noorden. Het eerste stuk ging wel lekker. Bij de Alblasserdamse brug kwam daar al verandering in. De brug ging open, we hadden een flinke stroming mee, en juist op dat moment kregen we een heftige sneeuwbuï over ons heen. We zagen bijna niets meer, maar het ging goed. Pffft, dat hadden we dan ook weer gehad. Bij Rotterdam op een punt waar verschillende vaarwaters bij elkaar komen, te midden van veel beroepsvaart, kregen we nog een keer een sneeuwbuï over ons heen, maar nu wel heftiger. We zagen niets meer, behalve grote schepen die vlak langs ons voeren. Snel een plek gezocht waar we de wal een beetje konden zien, en daar tegen de stroming in blijven rondobberen. We hadden onze portie sneeuw nu absoluut wel gehad. Gelukkig dat de rest van de tocht wat makkelijker ging. Die avond overnachtten we samen met nog 1 schip (de Tartaan, een Hallberg Rassy) bij de spoorbrug van Gouda. Gelukkig dat de kachel goed werkt, want het was die avond ijskoud buiten. We bestelden telefonisch een pizza bij Domino's. We vertelden dat we op een boot zaten bij de spoorbrug, en jawel ze zouden de pizza's op die groen/witte tweemaster gewoon komen afleveren. De manager kwam persoonlijk omdat hij nog nooit zo iets had meegemaakt. Hij vertelde ons dat hij dit heel leuk vond en dat hij, nu hij wist waar schepen bij die brug liggen te wachten, met veel plezier orders van andere schepen zal aannemen. Een aanrader, doen! Die avond, 21.12 uur, pikkedonker, de spoorbrug gaat open, Tartaan en WALTA kunnen erdoor. Snel de lijnen los en varen. Aan de andere kant van de brug leggen we weer aan voor een welverdiende nachtrust.

De volgende ochtend gooien we bijtijds los. Vandaag varen we van Gouda naar Amsterdam. Het wordt een mooie dag, het weer zit mee, en we varen door een heel mooi deel van Nederland. We zijn onder de indruk van de huizen aan het water en de mooie natuur. Met name Alphen aan de Rijn was prachtig om door te varen. Op de terugweg gaan we zeker het stadje nader verkennen. Een makkelijke tocht maar wel met een ontelbaar aantal bruggen. En al die

bruggen moesten natuurlijk geopend worden, meestal alleen voor ons. De brugwachters waren zeer vriendelijk, openden meteen de brug en zwaaiden naar ons. Nadat we ook de A9 brug gepasseerd waren, voeren we over de Ringvaart en Nieuwe Meer naar de sluis van Amsterdam. Het was alweer donker, pikke-donker. In mijn jeugd had ik hier leren zeilen, maar nooit in het donker. Maar de verlichting op de betonning is hier prima, en al snel kwamen we bij de sluis aan. Even sluisgeld betalen en dan maar wachten tot de opening. Om middernacht gingen de lichten op groen en voeren we onder de A10 door de sluis in, en met ons nog 2 schepen, een groot charterschip en een klein zeilbootje met opvallend vrolijke en dronken Amsterdamse jongeren aan boord. Vanaf de sluis ging deze kleine stoet door Amsterdam. De stemming bij de Amsterdamse jongeren sloeg af en toe om van vrolijk naar ruzie, en hun manoeuvres waren niet altijd even logisch. Het werd een latertje, Céleste sliep natuurlijk al lang en heeft er niets van meegemaakt, Mireille vond het een leuke tocht, maar blij dat we om 3 uur 's ochtends in de Houthaven op het IJ waren aangekomen en het bed in zicht kwam. Even na 7 uur ging de ingebouwde wekker van Céleste weer, en kwam ze ons wakker maken. Kort nachtje. Na een ontbijtje waren we klaar voor de laatste mijlen naar het IJsselmeer. Ook nu was er behalve beroepsvaart en enkele charterschepen geen kip op het water, en lagen we alleen in de Oranjesluis. Niet iets wat je snel overkomt in de zomer. Een paar uur later lagen we op onze ligplaats voor de komende maanden in de Stichting Jachthaven van Muiden, vlak voor het Muiderslot. Los van de sneeuwbuïen hadden we een goeie tocht gehad. In de haven werden we vriendelijk opgevangen door de havenmeester en zijn vrouw. Lieve, zeer behulpzame mensen, verantwoordelijk voor een ontspannen sfeer in de haven.

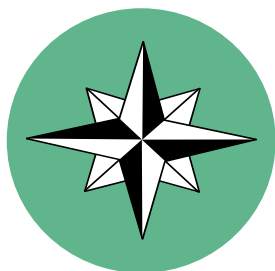
Met Muiden als onze uitvalsbasis varen we de maanden daarna over het Markermeer en IJsselmeer naar haventjes als Volendam en Hoorn. Toeristisch, ja wellicht, maar niet toen wij er waren zo vroeg in het jaar. De hele bemanning genoot ervan. We vinden het een mooi ruim vaargebied met volop leuke plaatsjes om aan te doen, maar er is één ding waar we maar niet aan kunnen wennen, die irritante vliegen en andere insecten. Op een warme dag met weinig wind stikt het ervan. Overall kom

In een zware sneeuwbuï door de brug bij Alblasserdam

Hoe koud het was en hoe ver.....

Op avontuur met de Walta (vervolg)

je ze tegen op je boot, op het dek, in het stuurhuis, in de wasbak, in kastjes, in je bord, om stapelgek van te worden.

Gelukkig is dat niet het geval in de haven van Muiden. En natuurlijk werd Muiden ook uitgebreid verkend.

Mireille en ik de terrasjes en winkeltjes en de jongste aan boord moest op bezoek bij de prins in het Muiderslot.

De prins in het Muiderslot? Natuurlijk woont er geen prins in het slot, "hij woont in de boot van zijn moeder tegenover het slot". De Groene Draak ligt hier niet zo ver vandaan en Céleste kijkt iedere keer vol hoop naar het schip om te zien of "haar" prins aan boord is, maar helaas hij is er niet. Tot we op een dag wegvaren en ik het schip op ons zie afkomen. Ze vaart met een tegengestelde koers in onze richting. Ik gebaar naar Céleste om te kijken, en wat blijkt, daar is ie, hij is daadwerkelijk aan boord. Ik roep naar Céleste "de prins, de prins, kijk daar, op die boot!", maar kippig als ze is (erfelijk ben ik bang, heeft ze van een bekende....) ziet ze niets. "Heb je die boot nou gezien, met de prins?" Niets, ongelooflijk, hij was nochtans maar een 3-tal meter van ons verwijderd.

Een ietwat lange introductie, ik geef het toe, want eigenlijk gaat dit artikel over de voorjaarsmeeting. Laten we vooral duidelijk zijn, "bravo voor Jan en Jeannette". Vrijdag 9 mei, prachtig mooi weer, vlak ervoor snel nog even olie ververst en flesje gebruikte olie voor een Martest verstuurd (uitstekend resultaat blijkt na enkele weken), en dan losgooien voor een tochtje vanaf Muiden naar Kampen, via de Houtribsluizen, Ketelbrug en IJssel. We komen als laatste deelnemend schip aan in de oude passantenhaven van Kampen. Het was al laat, zonsondergang, maar Jan stond bij de steiger klaar om onze lijnen aan te pakken. Omdat we zo laat waren misten we het merendeel van de presentatie door de medewerkers van de Koggewerf over hun fantastische Koggeschip en hun tochten.

Jammer, want het enthousiasme van de groep was groot. Dan maar een drankje en wat bijpraten met de bemanning van enkele andere (voor ons bekende) schepen, en daarna naar de kooi.

De volgende ochtend werden we verwend

met koffie en koeken in het gebouw van de jachtclub. Jan en Jeannette heetten ons hartelijk welkom en vertelden ons over het programma van de dag.

Die zaterdag vond er net een Middeleeuwenfeest in Kampen plaats. Rond de Koggewerf vonden allerlei evenementen in het teken van de Middeleeuwen en het Koggeschip plaats. Touwslaan, ijzersmeden, bootbouw, sieraden maken, valkeniers, maar ook gevechten tussen ridders en natuurlijk oude schepen. De vloot van versierde Dartsailers past er prima tussen. Naast de Kogge, die in de loop van de dag een stukje ging varen op de IJssel, lag een Kozakenschip met daarop een Russische bemanning. Ze zagen er echt uit als Kozakken, qua kleding en qua wild kapsel, en ook 's-avonds met een glaasje op klonk hun gezang als vrolijk Kozaks. Ook Céleste vermaakte zich prima, ze was onder de indruk van de ridders, met name de kennismaking met een indrukwekkende, als Koning Richard, geklede ridder. Maar ook het bezoek aan de stal met schapen en lammetjes vond ze leuk. De zaterdag kon al niet meer stuk. Na de lunch kwam Jeannette bij ons aan boord om het welkomstpakket uit te delen. Los van een zee aan informatie zaten er kadootjes bij. Voor de ouders een mooi gegraveerd Dartsailerclubglas en voor de kleine meid een set kraaltjes en prinsessenpotloden. Nu was het pas echt feest. In de middag zijn we Kampen ingegaan. Verschillende van de andere bemanningen deden mee aan een puzzeltocht, maar wij gaven de voorkeur aan een terrasje en een ijsje.

Op zo'n warme dag was dat een eenvoudige beslissing, zeker als je op pad bent met een 5-jarige matroos.

We vonden Kampen zeer fraai, maar na een paar uur in een warme stad ging onze voorkeur uit naar twee koude biertjes en een fristi in de kuip.

Die avond stond een barbecue op het programma. Op het terrein van de Koggewerf met zicht op de IJssel stonden twee grote barbecue apparaten en schalen met vlees en salades opgesteld. We maakten zelf onze maaltijd klaar, het smaakte goed, en de stemming was uitstekend. De entertainment van de avond bestond uit het voordragen van gedichten die door de bemanningen waren bedacht als opdracht binnen de puzzeltocht. Alle gedichten gingen over een combatie van Kampen en nautische (Dartsailer) thema's. Sommige ge-

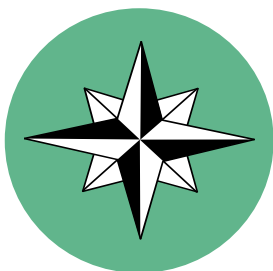
Via de staandemast route door Zuid Holland

De deelnemende Dartsailers verzameld in de haven van Kampen

Het Koggeschip op de IJssel met de werf op de voorgrond

Op avontuur met de Walta (vervolg)

Nostalgie gedoe op de steigers bij de Koggewerf

Nies en Henny aan boord van het Koggeschip klaar voor de woelige baren.

Sfeerplaatje van de meeting met weer prachtig weer

Mooi he, al die Dartsailers bij elkaar in de haven

dichten waren kort, andere dan weer wat langer en sommige zelfs zeer lang of in de vorm van een lied. Gezelligheid ten top. Ook Céleste had het zeer naar haar zin. Wat wil je met zo veel aandacht van iedereen. Nadat ze in de loop van de avond enkele malen was gestruikeld van vermoeidheid vonden we het tijd geworden om naar de boot terug te keren en lieten we de rest van de club in feeststemming achter. Terwijl op de achtergrond het gezang van de Kozakken nog hoorbaar was vielen na een geslaagde dag onze ogen toe. De volgende ochtend was het moederdag. Céleste was er al vroeg bij. Ze droeg haar moederdaggedicht voor en gaf trots haar kadootje. Ook Jan en Jeannette waren niet vergeten dat het moederdag was. Tijdens de koffie en koek in het clubgebouw kregen alle dames een smakelijke moederdagattentie. Helaas, toen was het afgelopen. De meeting werd afgesloten met enkele toespraken van de deelnemers. Jan en Jeannette Oosterbroek kregen een attentie voor de organisatie van de meeting overhandigd. Iedereen was het er over eens dat dit weekend een perfecte voorjaarsmeeting had plaatsgevonden. En dan de steeds terugkerende vraag: "wie organiseert de volgende meeting?". Brigitte van de Bridget SB was er erg snel bij: "wij natuurlijk, en wel in Elburg!". Haar man Vincent schrok even van deze enthousiaste reactie van Brigitte, maar zag het ook wel zitten. Volgend voorjaar wordt het dus Elburg. Dat wordt leuk!

Rond 11 uur gingen de lijnen los en voer de vloot van Dartsailers in een lange sliert achter elkaar terug naar het IJsselmeer.

Wij voeren die middag terug via het Ketelmeer naar Lelystad, waar we nog een nachtje hebben doorgebracht. De volgende dag (maandag 2^e Pinksterdag) voeren we omringd door muggen en ander vliegend gespuis terug naar Muiden, waar het Pinksterweekend helaas weer tot een nautisch einde kwam.

Nog even en dan we laten het Markermeer en IJsselmeer weer achter ons en varen weer terug naar ons vertrouwde Zeeland. Voordat we die tocht gaan maken wilden we toch nog even naar Enkhuizen en door het (naar wij altijd horen) drukke Naviduct. Een paar weekenden geleden, prachtig weer, zijn we het maar eens gaan proberen.

Mentaal ingesteld op veel drukte komen we bij het Naviduct aan, er liggen maar 2 schepen te wachten. Net als we willen vastleggen aan de wachtsteiger gaat de boel op groen en kunnen we erin. Een paar minuten later varen we aan de andere keer eruit. Is dat het nu, wat een makkie. Op naar de havenkom van Enkhuizen. We komen tussen een groep Duitse schepen te liggen. Het blijkt een vakantieperiode in Duitsland te zijn en velen zijn op hun boot in Nederland. Ook in de stad is het levendig. Nederland heeft net gevoetbald en de stemming is Oranje. We besluiten om met Céleste een bezoek te brengen aan het "dorp" van het Zuiderzeemuseum. Deze ligt op loopafstand van de haven. We zijn er nooit eerder geweest en vinden het er best leuk. In het kerkje in de "kerkebuurt" vindt de vrolijke dienst plaats, met humor, zang en dans, dat hadden we nooit verwacht.

We spelen spelletjes uit grootmoedertijd, en Céleste moet eraan geloven. In één van de huisjes kan ze zich verkleden in klederdracht. Wat een grappig gezicht. Zelf vindt ze het na enige tijd genoeg geweest, die kleding is warm en knelt, en die klompen.....geef mij maar glittersandalen (dacht ze).

De volgende dag varen we weer terug naar Muiden. De lichten van het Naviduct stonden al op groen en we varen met slechts 1 ander schip de kolk in. Dit kan toch niet normaal zijn? Wat wel normaal lijkt te zijn is het ongewenste bezoek onderweg. Ze zijn er weer, de insecten, en ze blijven bij ons tot bij de haveningang van Muiden.

Zoals gezegd, binnenkort gaan we weer terug naar het zuiden na 3 plezierige maanden in de noordelijke regio. We denken met veel genoegen terug aan de leuke haventjes en de zeer geslaagde voorjaarsmeeting, maar die insecten, die proberen we toch maar snel te vergeten.

Met groet, de bemanning van de WALTA

Nawoord: Vanmorgen kom ik een bekend gezicht tegen in de haven van Muiden. Direct naast ons ligt een Hallberg Rassy, het is de Tartaan. De schipper vertelt dat ook hij binnenkort terugvaart naar het zuiden. Wat een toeval. Samen lopen we naar Ome Ko, kijken naar Nederland – Roemenie, Oranje boven.

Uit de ziekenboeg: Tini de Heer

Vandaag 23-6 ben ik al een week weer thuis na bijna 3 maanden revalidatie in Rijndam.

Ik krijg nu 2x per week fysio/ergo en logotherapie en loop thuis alleen met de rollator.

Samen met Cor probeer ik ook te lopen zonder rollator. Langzaam maar zeker ga ik vooruit.

In Hellevoetsluis hebben we ook een nieuwe ligplaats gekregen aan een lange steiger, zodat we met de rolstoel vlakbij de boot kunnen komen.

Ik wil iedereen bedanken voor het bezoek, kaarten en bloemen.

Bedankt allemaal, het heeft me heel veel goed gedaan !

Hopelijk kan ik in de toekomst ook weer eten. Dat lukt nog niet.

De behandeling van mijn aangezichtspijn heeft jammer genoeg ook niet geholpen.

Ik hoop iedereen in Middelhamis weer te zien.

Groetjes, Tini de Heer

Naar Frankrijk en terug : Een droom in duigen

Onderstaand bericht is met toestemming van de auteur, Coby Stroomberg, 1:1 overgenomen uit een mail die zij ons stuurde. Het is een zeer persoonlijk relaas van een zware tegenvaller.

Lieve familie en vrienden,

Eind april zijn we (na wat vertraging in verband met technische problemen) met onze NAJADE op weg gegaan richting Middellandse Zee.

We hebben alles goed voorbereid en ons huis aan de zorgen van de kinderen overgelaten. De boot is op alle manieren geschikt gemaakt om er langere tijd op te kunnen wonen, dus het hoeft ons aan niets te ontbreken.

We hebben altijd rekening gehouden met tegenvallers in technisch opzicht.

Dat is nu eenmaal zo als je met een boot op reis gaat, en dat soort tegenvallers kunnen bootbezitters dan ook wel aan.

De vertraging aan het begin van iedere reis ondervinden wij niet alleen.

Waar we geen rekening mee hebben gehouden dat zijn tegenvallers in de emotionele sfeer.

Alles is en lijkt prachtig als je na je pensionering als vrijbuiters de wereld in gaat.

Dat blijkt niet altijd zo te zijn.

Voor mij blijkt het vertrek 'voor onbepaalde tijd en met onbekende bestemming' toch een of meerdere bruggen te ver te zijn.

Misschien had ik beter op de signalen van vorig jaar moeten letten.

Toen had ik overduidelijk last van heimwee. Ik heb gedacht dat dat wel zou overgaan als we naar zonniger oorden zouden vertrekken.

Niets is minder waar.

Naarmate de reis naar en in Frankrijk vorderde kreeg ik het steeds vaker letterlijk benauwd bij de gedachte dat we zo lang en zo langdurig onderweg zullen zijn.

Ik kon er niet meer van slapen en ik wilde alleen nog maar naar huis!

Op een gegeven moment heb ik voor mezelf moeten toegeven dat ik geen avonturier ben en dat ik zo aan mijn omgeving ben gehecht dat ik ook niet langdurig onderweg wil zijn.

Na rijp beraad heb ik dan ook besloten dit avontuur niet door te zetten omdat dat op deze manier tot mislukken is gedoemd.

Dit is een zeer grote teleurstelling.

Vooraf voor Hans: hij wil niets liever dan de verte opzoeken en voor hem is het bijzonder zuur dat we dat nu niet met onze eigen boot kunnen gaan doen.

We zijn nu een weekje thuis en hebben de

Naar Frankrijk en terug (vervolg)

boot in Frankrijk gelaten.
Die halen we vanaf volgende week op en brengen hem terug naar Nederland.

Einde dus van dit avontuur, maar we gaan zeker op zoek naar andere manieren om onze tijd op een zonnige en plezierige manier te besteden.
Dat komt wel goed als we over deze teleurstelling heen zijn.

Behalve naar deze reis hebben we ook uitgekeken naar de diverse logeerpartijen van familie en vrienden die een weekje met ons zouden mee varen.
Dat leek ons echt hartstikke leuk.
Helaas kan ook dat nu allemaal niet door gaan en moeten we de afspraken annuleren.
Jammer, jammer maar ook daar moeten we andere oplossingen voor bedenken.

Voorlopig laat ik het hier even bij.
Het is allemaal nog behoorlijk emotioneel.
We spreken elkaar later.

Liefs, Coby Stroomberg

Naschrift:

De boot is inmiddels met een dieplader uit Frankrijk opgehaald en daarna weer opgetuigd.

Hij ligt nu te koop bij Yachting Company in Muiderzand.

De advertentie is te vinden op:

<http://www.yachtingcompany.nl>

Het zal voor iedereen duidelijk zijn dat deze tegenvaller erg zuur is voor Hans en Coby.

De radicale stap om meteen de boot te verkopen illustreert hoe diep hun teleurstelling is.

Na de jarenlange en enthousiaste voorbereidingen, waarover regelmatig werd verteld tijdens meetings van de Dartsailerclub, had niemand dit verwacht.

We hopen dat Hans en Coby lid blijven.

Het was altijd plezierig hen te ontmoeten.

Ik hoop dat ze nieuwe inspiratie kunnen vinden om op een plezierige manier hun vrije tijd door te brengen en dank hen, mede namens alle leden voor hun bijdragen aan de club.

Henk de Vlaam

De NAJADE in de verkoophaven van Yachting Company in Muiderzand.